

Andelige sånger (efter kända melodier) för folk-skolan. Första häftet

Sparrman, Gustaf Leonard,

Vitterhet Sv. 81 G

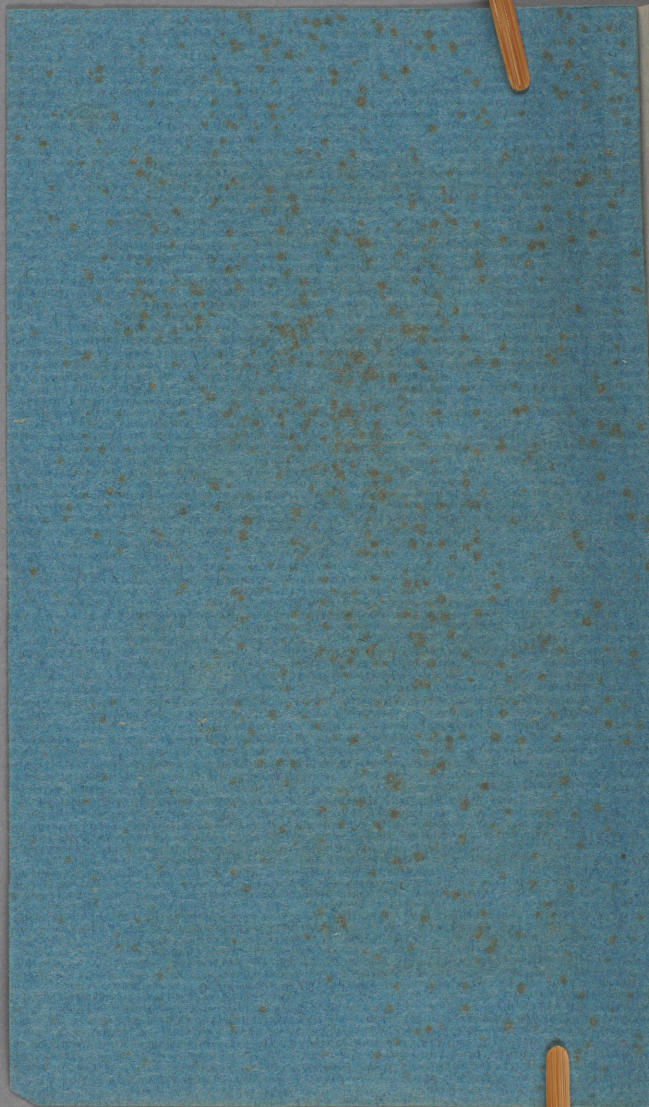

SPARRMAN, G. S.

Vitt. Sov.
Andl. poesi

(B. 0.)

Lipsala
1945

Andeliga Sånger

(Efter kända melodier)

för

Folk-Skolan.

af G. L. Sparman.

Första Häftet.

"Jag vill sjunga Herranom i mina
lifsdagar, och låfwa min Gud, så
länge jag är till.

Dav. Ps. 104: 33.

U p s a l a

tryckt hos S. W. P. Leffler 1845.

I.

Wid inwigning af en Folk-Skola. B. 2 Kan och
begagnas wid andra Skolhögtider.

Melod. N. Ps. B. N:o 3.

1.

Allt hwad mensohänder bygga
Det måste Fridens Gud betrygga,
Om det skall fast och grundadt stå.
Intet slott, hur skönt det skimrar,
Och intet hus, hur wäl man timrar,
Kan utan Honom wäl det gå.
Han är och stormens Gud,
Och blixten är Hans bud.
Men förskona
Du Nådens Ljus!
Ditt ringa hus,
Att det ej sjunker ned till grus.

2.

Gud! wälsigna sjelf den hydda,
Der dina bud, i renhet tydda,
Dock först och sist må plantas in;
Jesu nåd i tron förklarad,
Och nådens kraft så uppenbarad,
Att hwarje barnasjäl blir din.
Hwad öfrigt läres här
Gif att det frukter bär
I ödmjukhet
Till barnens frid,

O Fader blid!
Så att de Dig dock blifwa wid.

2.

Förberebelse till bön för ett äldre barn, som har
svårt att bedja Gud med egna ord.

O b s. I vår Choral finnes ingen melodie, som passar för
denna Psalm.

1.

O Gud! ett stackars barn jag är,
Som till sitt wäl sjelf intet mågtar,
Som utan bön till Dig försmågtar;
Derför är bönen och mig kär.

2.

Sjelf har Du sagt det, gode Gud!
Och i ditt ord står det och skrifwet:
Åt den, som beder, warder gifwet.
Det war ett tröstligt nådens bud!

3.

Ei, derför äfwen nu jag kom;
Kan ej i bön bli nog beständig.
Men då i allt jag är eländig,
Har jag och allt att bedja om.

4.

Ej wet jag början eller slut,
Och hur jag orden rätt skall ställa,

Så att för Dig be något gälla
 Och föra rent min suckan ut.

5.

Uck! när jag hör en Andans man,
 Den ej som barnet står och stammar;
 Men bönen, som en lusteld flammar —
 Jag twiflar om jag bedja kan.

6.

Men är det twiflet icke synd? —
 När Du, o Jesu! wägen banat,
 Och mig att bedja Anden manat,
 Bli'r bönen ej mitt eget synd.*)

7.

Den är då Herrans eget werk.
 Och hwad Han gaf det får Han taga;
 Ej annan skänk kan Gud behaga.
 Derför — o själ! här noga märk:

8.

Du jollre eller tale rent,
 Guds Faders kärlek skall det tyda
 Ej efter huru orden lyda,
 Men efter hur i tron du ment.

---

*) Påhitt, Uppfinning.

3.
 Bid bönen om morgonen.
 Melod. 429.

1.
 Ett barn, så armt och ringa,
 Sag går att nöjd tillbringa
 Min dag i Skolan kära,
 Der jag allt godt får lära.

2.
 Att läsa, räkna, skrifwa;
 Men framsör allt att blifwa
 En menska till Guds ära,
 Will Läraren mig lära.

3.
 Han säger alla dagar:
 Det barn ej Gud behagar
 Som icke Jesum ättar
 Och fromt Hans ord betraktar.

4.
 Si! Jesus är allena
 Den, som från synd kan rena
 Hwårt barn, så att det dagligt
 För Gud blir mer behagligt.

5.
 Dig, Jesu! ger jag äran,
 Dig, som mig gaf den läran.

Men wäl jag honom unnar,
Som henne mig förkunnar.

6.

Hjelp Gud! jag warmt beswarar
All flit, som han ej sparar,
Att mig förständig göra
Och till Ditt rike föra.

4.

Om Kroppens renlighet.
Melod. 261.

1.

Mig Läraren har sagt;
Från syndens smuts att renas.
Det är att helgad bli
Och sannt med Gud förenas;
Att synd är andlig smuts
Och menskans största skam.
Men will du renad bli,
Gack till Guds rene lamm!

2.

Till Dig jag och will gå,
När kroppens smuts det gäller;
Ty om Du icke sjelf
O Jesu! för mig ställer,
Hur rätt, hur godt det är,

Att ock min kropp hålls ren,
Så blir ändock dertill
Sag alltid trög och sen.

3.

Du vill ej blott min själ
Nej, också kroppen hafwa;
Derföre under smuts
Får ingendera slafwa.
Sjelf war Du ren i allt.
All renhet är dig kär;
Ja, kroppens ock, när den
Om själen's wittne bär.

4.

Men helsan, som Du ger,
Af osnyggheten lider.
Ja, mångt osnyggt barn
Snart på sin sjuksäng qwider,
Derföre att det ej
Af warningen tog skäl,
Att jemt sig hålla rent
Till kropp, liksom till själ.

5.

Se ängens blommor dock
Så rena och så friska
I morgondaggen stå
Och om Guds klarhet hwiska!
Hwad hwiska de wäl mig?
"Will du Guds barn förbli,

"Så glöm ej vara ren.

"S ofskuld, såsom wi.

5.

För ett barn, som älskar sanningen.

Melod. 430.

1.

All sanning Jesu! är Dig kär.

Du sjelf min högsta Sanning är,

Den aldrig jag förglömme!

Men lögnen hatar Du, ty den

Förnekar ewigt sanningen,

Förnekar dig Du Gimme!

Som så wäl

Will min själ,

Will bewara

Från all fara

Dem Du känner

Wara all din sannings wänner.

2.

Men i allt godt jag är så swag.

Jag syndar ju hwärenda dag —

Dock när mitt samwet bränner,

Derför att jag så illa gjort,

Då skyndar jag till Lärarn fort

Och ödmjukt allt bekänner.

Lögnarn blott

Sina brott
 Öfver dölja;
 Derpå följa
 Samwetsplåga
 Och sist qwal i ewig låga.

3.

Men mången lögn i Skolan och
 Jag hör utaf kamrater dock,
 Som helst i ondskan triswas;
 När så mig Lärarn kallat fram,
 Att vittna till förbrutarns skam
 Jag än af sanning lifwas.
 Hemlighet
 Blir ej det
 Som jag känner.
 Om owänner
 Det jag finge,
 Ej från sanningen jag ginge.

4.

En lögnen är en fasslig synd.
 Ja, den war Satans första synd,*)
 Hwarmed han menskan fällde.**)
 Men sanningen, en dygd så skön,
 Har re'n på jorden himmelsk lön,
 Har friden i sitt wälde;
 Derför jag
 Hwarje dag

---

*) Påhitt, uppfinning.

***) Förförde till synd. 1 Mos. Bok 3 Cap. 1-6 v.

Hjagen rädes,
 Och blott glädes
 Att det sanna.

Derwid Jesu! hjelp mig stanna.

6.

För ett barn, som lätt nog förstår, men har swårt
 att uttrycka sig.

Melod. 261.

1.

Uti hwad nöd som helst
 Ett stackars barn må vara,
 Till Dig, o Gud! att gå
 Har aldrig någon fara.
 Det är fasthellre lust,
 När Du min Fader är
 För Jesu kärleks skull,
 Och hör hwad jag begär.

2.

Än har jag far och mor
 Och läraren, den gode;
 Wist de mig hjälpte, blott
 I deras magt det stode,
 Ty kärlek gaf du dem.
 Men hwad mig fattas nu

Det kunna de ej ge;
Du kan det, Fader! — Du.

3.

Mig smärtar det, min Gud!
Att, då till ditt namns ära
Och egen välfärd jag
Så mycket godt får lära,
Min talförmåga jemt,
Fast jag lätt nog förstår,
Wid hwarje fråga dock
Till swar är trög och swår.

4.

Nog kan jag sjelf, min Gud!
I Dig ha all min lycka,
Fast jag för menskor ej
Kan mig så lätt uttrycka
Hur jag det allt förstår.
För Lärarns skull ändock,
Som dermed jag gör sorg,
Gif swarförmågan ock!

5.

Han är så god. Om Dig
Han jemt oss underrättar;
Som solen värmer det,
Och mer än bröd det mättar.
Mig will den hulbe ock
Så innerligen wäl,

Mitt hjerta göra warmt,
Ge föda åt min själ.

6.

Wist, när han frågar mig
Hur jag förstår, på stunden
Sag swarade, min Gud!
Men tungan, liksom bunden,
Får swaret icke fram.
Så Läraren till slut
Mig hård och håglös tror,
Och ser bedröfwad ut.

7.

Bedröfwa! af min Gud!
Det will jag ändock ingen,
Och alldraminst den far
I stora syfkonringen,
Den gode Läraren,
Som Du i nåd öf gaf;
Ty honom, käre Gud!
Sag håller hjertligt af.

8.

Han har nog sorg ändå,
Bekymmer jemt och möda.
För hwarje elakt barn
Får nog hans hjerta blöda.
Så gör då, milde Gud!
För Jesu kärleks skull
Min tunga lätt till swar,
Min själ af wisshet full!

7.

För ett barn, som kånne medlidande, då bes tråto:
Broder straffas.

Melod. 459.

1.

Sjelf Gud har låtit skrifa opp:
Ett hårdsinnt barn skall agas,
Skall straffas, medan än är hopp
Och medan Nåden dagas;
Så att det barn i Jesu namn
Må ödmjukt fly i Fadrens famn,
Ej från Guds himmel jagas.

2.

Will barnens högsta välfärd då
Ur straff och tuktan ämnad.
Gud will ej att vår bror skall gå
Sig sjelf och synden lemnad.
Ja, kan ej kärlek och förmå,
Will Gud och genom agan få;
Men ej will Gud bli hämnad.

3.

Sack Jesu! som för alla led.
I dig all hämnd försvinner.
Si! fast min broder war mig wred,
En tår dock stilla rinner

Utför min kind hwar gång jag hör
 Hans gråt wid agan; ty den gör
 Att smärtan mig och hinner.

4.

Men för oss båda nyttig, Gud!
 Är smärtans kalk att tömma;
 För honom, att han hör ditt bud,
 Vill det i hjertat gömma;
 För mig, så att mitt hjerta ej
 Må hårdna till. Min Gud, ack nej!
 Men för hwar menska ömma.

5.

O! hwad bet mig i hjertat skär,
 Om jag en broder finner,
 Hvars själ så hård, så gudlös är,
 Att ögat liksom brinner
 Af fröjd, och munnen djefwulstet ler,
 Då wåndan hos en bror han ser
 Till hwilken straffet hinner.

6.

Nej, allmagts Gud! från sådant brott
 Bewara dock de dina!
 Gif barnen kärlek, kärlek blott
 För Jesu död och pina!
 Och i din Lag låt klart oss se,
 Att den wid andras sorg kan le
 Skall sjelf i sorg förtwina.

8.

För ett barn som har swagt minne.

Melod. 442.

1.

Jag har så lätt att glömma.
Ej kan mitt minne gömma
Swar lärdom, som jag hör.
Jag knappt den längre byser*)
Än som ett stjernfall lyser;
Men ringa nytta det mig gör.

2.

Om hwad jag hör och lärer,
Ej stannar qwar och närer
Mitt hjerta och min själ,
Så kommer hungersnöden
Och andeliga döden;
Derför mig Gud beskydde wäl!

3.

Långt hållre will jag ligga
En Lazarus och tigga
Wid rik mans dörr mitt bröd,
Än att mig gif så illa,
Att intet skulle stilla
Min själs och hjertas hungersnöd.

*) Bewarar, Behåller.

4.
 Nej, Gud som täcktes gifwa
 Mig lifwet, will och lifwa
 Mitt swaga minne opp;
 Will sjelf till barnets bästa
 Allt godt i minnet fästa.
 Derom har jag ett säkert hopp.

5.
 Du, är och swagt mitt minne,
 Det löfte är dock inne,
 Som från Dig, Jesu! kom:
 "Bed Fadren undergifwet,
 "Så blir för min skull gifwet
 "Swad och i Tron du beder om.

6.
 Dig Fader! will jag bedja
 För Jesu skull tillstädja
 Att jag ett minne får,
 Som, likt den goda jorden,
 Bewarar alla orden,
 Dem der till barnets wäl Du får.

9.
 För ett barn, som har swårt att förstå.
 Melod. 442.

1.
 O Gud, som selen låter
 Hwar dag gå upp, att åter

O! ljus och värme ge!
 O Gud, som månan skänker,
 Som klar i natten blänker,
 Gif mig ock ljus, att jag må se!

2.

Nog har jag synens sinne;
 Men mörker är härinne
 I mitt förstånd ändå.
 I boken ser mitt öga
 Swart ord; men ack! hur föga
 Kan jag af meningen förstå.

3.

Wißt Läraren förklarar.
 Jag ändock orätt svarar,
 När han en fråga gör.
 Männ', Gud! mig fattas liten,
 Och att jag har för liten
 Uppmärksamhet på hwad jag hör?

4.

Ack ja, i detta stycket
 Helt wißt mig felas mycket.
 Hjelp Gud! att jag det får.
 Ja, skänk mig ock förmåga,
 Att jag ej blyges fråga,
 När jag ej Läraren förstår!

5.

Men gif dock till det första
 Att ej min själ må törsta

Förgäfwes efter ljus!
 I andlig natt jag fryser,
 Och ingen stjerna lyser
 Mig vägen till Ditt Fadershus.

6.

Dock natten ju försvinner
 När solen åter brinner
 Inwid din himmels bryu.
 Kom, nådesol! bortjaga
 Sjelf mörkret från mig, swaga,
 Och gif mig Du förståndets syn!

10.

Om ofskuld och frid wid lekarns.
 Melod. 261.

1.

Den bästa barnawän
 Kan sina små ej neka
 Att, när de flitigt lärt
 Hvad nyttigt är, så leka.
 Sjelf Jesu! Du, som barn,
 Helt wist i lekar och
 Med menckobarn blef sedd,
 I himmelsk ofskuld dock.

2.

Ja, ofskuldlös, fri från synd,
 Så ren som klara bäcken,

Som dansar glädtigt fram
 Emellan gröna häcken,
 Skall leken ännu gå,
 Om den oss fröjd skall ge,
 Och våra englar små
 Dertill med glädje se.

3.

Märk på Guds gröna äng,
 Der milda flägtar smeka
 Switsippa, gräs, och blad,
 Märk snälla lammen leka!
 Mer ren än snöhwit ull,
 Som på de små wärt fram
 Är deras lek; — derför
 Sjelf Jesus nämns ett lamm.

4.

Ej såsom onda barn,
 Behöfwa lammen tämjas.
 De till Guds lof ändå
 Ultjemt i kärlek sämjas.
 Hör! mildaste Guds lamm
 Ds bjuder genom dem:
 "Eå warer wid er lek
 "I Skola som i Hem!

5.

D må ett själlöst fråk
 Ds, som förnuft dock hafwa,

Ej komma uppa skam!
 Må så vitt Ord vi skafva,
 Du högste Lärare!
 Uti vår blomningstid,
 Att än i lifvets höst
 Vi ha inbördes frid!

II.

Afson=Psalm wid bönen i Skolan.
 Melod. 429.

I.

Ei! qvällens ro är inne.
 Gud hjelp oss i vårt minne
 All nyttig kunskap bära,
 Som vi i dag fått lära.

2.

Men, Gud! ej blott vårt minne,
 Nej, allt vårt barnasinne
 Den kunskap genomtränge,
 Att den bär frukt rätt länge!

3.

Bär frukt allt intill döden.
 Ja, tröstar oss i nöden,
 Och renar våra fröjder,
 Och gör en hvar förnöjder!

4.

Förnöjd i Dig, Du käre!
 Hvars Ord dock helst vi lära
 Hvars nåd vi aldrig miste,
 Du käre Jesu Christe!

5.

Må sjelf Du kraft och gifwa,
 Att dina barn förblifwa,
 Att jemt din kärlek minnas,
 Hvarhelst vi och må finnas!

6.

Nu, då vi hem få wandra,
 Hjelp och att med hvarandra
 Vi i din Frid må trifwas,
 Och ej på vägen lifwas!

7.

Snart wi med fröjd då åter,
 Om och Du lesa låter,
 Få här hvarandra möta
 Der än är nog att sköta.

Pris för följande exemplar 4 R. 20 ö.

2 d. 3 ö. "Lästarens" och "Lästarens
Lästare" för följande exemplar 4 R. 20 ö.
Lästarens exemplar 4 R. 20 ö.
Lästarens exemplar 4 R. 20 ö.

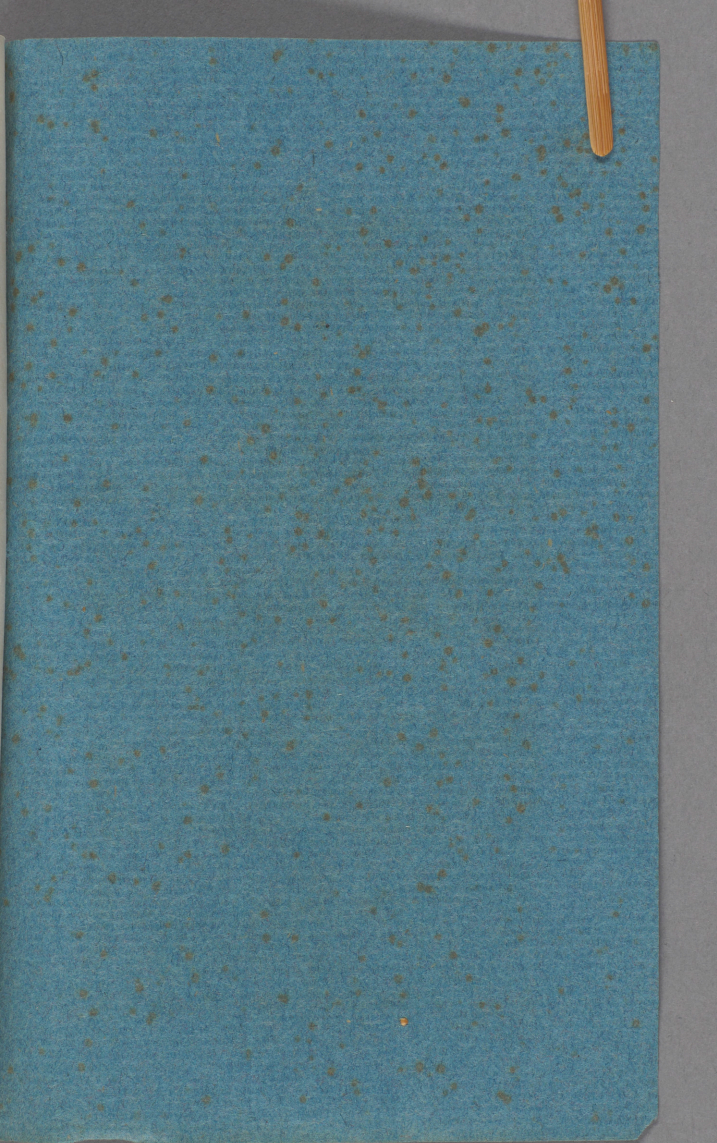

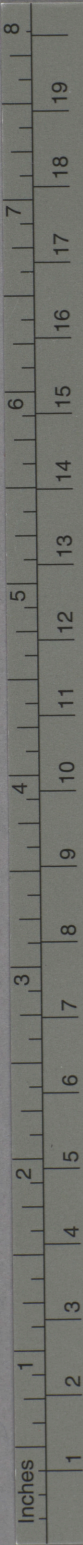
Priset för hwart enskildt Exempl. är 4 ff. B:co.

D b . Skulle från "författaren till Andl.
Sånger för Folk-Skolan" (adr. Upsa-
la) på en gång requireras 50 Exempl.,
så nedsättes priset till hälften.

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
